

update: záznamu kamer ČT neunikly posádky Placatý ocas (10:15) a In-life Bobíci (22:22). Je vidět, že PH jel na krev a já jsem ještě hópnot [nezapomněl](#). dále již psaná reportáž:

prequel:

probouzím se do teplého rána, můj telefon zvoní a září. je půl osmé a já si uvědomuju, že jsem před 14-ti dny v povznesené náladě po návratu z večírku slíbil spolužákovi z VUT, že jim odjedu vodácký úsek na letošním BobrCUPu. nakládám materiál a svou novou spolubydlící, hážu do sebe chleba se salámem a frčím směr Litovel. letošní účast (polo)hroších posádek je rekordní. jako zkušený mazáci se ukázal tým Placatý ocas (**Petr Hnyk**, Kamil Vala, **FWJ**), který se zaregistroval pod startovním číslem 100. 142 jsme si vybrali my (Martin Bednář, Jindra Maksant, **Ešus**) a pod 188 startují Gympláci (

Tomas Hroch

, Filip Horák, Kuba Kuča). prezentace proběhne bez problémů a sportovně založení jedinci vyráží na obhlídku trati. my ostatní dáváme první burčák. startovní výstřel stanovili pořadající Litovelští vodáci na 12:00 plus minus 10minut dle vlhkosti střelného prachu. zjišťuju, že moje rudá kráska nebude patřit mezi nejrychlejší lodě a počítám na parkovišti a seřadišti lodí počty podobně postižených jedinců. zastavuji se na čísle 9 + nafukovací kajak FWJ, který se ukazuje při rozcvičení jako nechutně rychlá kocábka (po proudu) s precizní točivostí (kdekoliv). FWJ parkuje svou loď místo seřadiště v náhonu ve stínu, aby mu ji soupeři neokoukali.

běh:

s posledními tóny ústřední písně Posledního mohykána se trhá startovní páska a za doprovodu Highway to Hell vyráží stádo chrtů na trať. rekordních 281 štafet udělalo první otočku a hrnou se zpět ke koupališti k prvnímu brodu, který už je obsypaný po krvi lačnícím publikem. vody je letos po pás, takže šipku nevrhá nikdo, spíš je vidět spousta elegantní prdeláčů. náš Martin se drží heroicky uprostřed pole a mě začíná docházet, že asi opravdu bude dnes snaha jet i na výsledek a ne jen za zábavou. PH jistí startovní pole zezadu a gentlemansky nabízí při slézání k brodu rámě slečně po levici. ta jeho gesto ignoruje a vrhá se do živlu, čímž získává pár metrů k dobru. dle pozdějších ohlasů PH byl nejnáročnější úsek přeběh kukuřičného pole, kde by při pádu PH hrozil zásah vyprošťovací techniky. za nás Martin předává na 116. místě, za 2 minuty ho následuje Tomas jako 141. PH ukázal placatý ocas 5-ti soupeřům a předává mezi veterány na nadějném 29. místě.

kolo:

zatímco čelo pelotonu bloudí po lesích, Jindra přejíždí náhon a skáče (téměř) přes mez. z cyklovýletu jsou jen stručné informace: celkem cca 25km po polních cestách a lesem je zpestřeno několika sjezdy (na kole/po zadku) a závěrečným brodem. Filip Horák se prezentuje jako zástupce stáje Kulhavý a spol a dotahuje štafetu Gympláků na 69. místo. chvíli za ním dojíždí i Jindra a předává mi na 85. místě, což znamená, že mě předjede víc lodí, než jsem očekával. Kamil je zdatný cyklista a ve chvíli, kdy na trať vyráží FWJ, krčí se na startu ještě cca 20 dalších kajakářů, čekajících na svůj ohlodaň kolík.

kajak:

Kuba Kuča drží Gympláky na 69. místě až do cíle, takže kluci zaznamenávají super výsledek.

Mě se daří o poznání hůř. letem střemhlav přes náhon jsem překvapil Jiřku, čekající na břehu na akční foto, tak, že nestačila ani natáhnout spoušť a už valím pro kajak. nasedání zvládám na A+, takže vylepšuji dnes poprvé pozici naší štafety o 2 místa. dál už jen bulhářím a počítám kyblíky na trati. po pár neúspěšných pokusech o vyměnění lodi za nějakou, co pojede, se z lesa vynoří hejkal a huláká na mě, ať zaberu a že mi to sluší. velitelka. zabírám a dávám i první creekovku a chvíli po ní nešťastníka s playboatem, který si uměle zvyšuje o 5cm stav hladiny před špicí svojí radlicí. zároveň ale kolem mě profrčí první podobná lodní třída. posmutním. nálada se vrací na obrátce, kde díky preciznímu náklonu a zářezu špice dávám 4 obracející se/popojíždějící/couvající rychlostáky najednou. mám radost z výhody, kterou mi poskytla moje lodička. nabírám náskok cca 10sec, což mi stačí asi na následujících 30 m, než mě ty mrchy rychlé zase předjedou. po cestě zpátky už je hejkal zpět v lese, tak povzbuzuju do rytmických záběrů pádel podobně handicapované jedince, kteří teprve šplhají proti neproudu na točnu. místo hbitého vyskočení, které mám nacvičené z nafukovadel, se hrabu na břeh se snahou neztrapnit se břehulákem. nohy neposlouchají až k brodu a v náběhu na něj mě míjí borec s rychlostkou na rameni. dorážím ho na lešení k šupně. je tam trochu zácpa a navrchu se soukáme do lodí tři najednou. nezdržuju se šprickou a kloužu dolů. chyba, vlna. vody mám v kajaku, že necítím pocit sucha a bezpečí. z naší trojice ale protínám pásku na druhém místě a pro publikum dávám eskymáka. bez špricky samozřejmě jen napůl. výsledkem je 136. místo a udržení první půlky celkové výsledkovky.

kdybych měl morál, mohl jsem z bazénku pozorovat předávku Placatého ocasu, kdy FWJ vybíhá cca 3 minuty po mém dojezdu. náhon dává s mrskáním fousů a už se pere s protiproudem. za pár minut ho už vidíme, jak frčí zpět, hbitě vyskakuje, bere nafukovadlo pod paži a BĚŽÍ k brodu, který překonává naplacato za kajakem. šplhání má díky váze lodi velice rychlé, ale nasedá daleko od hrany a spoustou směšných pohybů se snaží dostat na šupnu. ta je bohužel letos málo polévaná, takže se po cestě téměř zasekne (děkujeme pořadatelům za včasný šťouch). v cíli za sebou nechává další 2 kajakáře a na trati další 2, co uštlval svým tempem tak, že nedorazili do cíle. ve finále je z toho 275. místo a hlavně 29. místo mezi veterány, čímž si Placatý ocas plní cíl být do třicítky.

závod, ketrý se nevzdává nakonec vzdaly 4 štafety. balíme, nakládáme, svačíme. okukujeme skokany na trampolíně, sousedky a u soupeřů zrcátka vozů urvaná pádem kajaku ze střechy. po páté už valím po dálnici směr Moravská Třebová, takže se ani nestíhám seznámit s velitelčinou kamarádkou, která prý zaspala.

Ešus